

РЕШЕНИЕ

№ 3742

гр. София, 08.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 54 състав,
в публично заседание на 23.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Атанас Николов

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9796** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на С. Г. Н., ЕГН [ЕГН] срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22002219006794-091-001 от 4.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020107630-003-001 от 24.06.2020 г., издадени от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. С. С. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1320/26.08.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, установяващ в тежест на С. Н. отговорност по чл.19, ал.2 от ДОПК за задълженията на представляваното от него дружество „София маркет – в несъстоятелност“ ЕООД. В жалбата се излагат доводи за необоснованост, незаконосъобразност и недопустимост на обжалвания ревизионен акт, като издаден в нарушение на материалноправните разпоредби на ДОПК, и при допуснати съществени нарушения на процесуалноправните норми на същия закон. Иска се отмяна на оспорения акт и се претендира присъждане на разноски съгласно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на дирекция „ОДОП“ – С., чрез процесуален представител, оспорва жалбата, позовавайки се на фактическите и правни изводи, посочени в решението на дирекция „ОДОП“.

СГП, се представлява от прокурор М., която счита, че жалбата е неоснователна.

От фактическа страна.

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002219006794-020-001 от 23.10.2019 г., връчена на 13.11.2019 г., с която е възложено извършването на ревизия на С. Г. Н.. Ревизията е за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК на лицето, за задължения на дружеството „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД за данък върху добавената стойност, данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения; задължителни осигурителни вноски за ДОО, УПФ и ЗО за осигурители за периодите от 01.08.2018 г. до 31.10.2018 г. Определен е срок за приключване на ревизията до три месеца от датата за връчване на заповедта, т.е. до 13.02.2020 г. Със Заповед за изменение на заповед за възлагане /ЗИЗВР/ №Р-22002219006794-020-002 от 11.02.2020 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 13.04.2020 г. Цитираните заповеди са издадени от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

Процесната ревизия е повторна и е възложена реда на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, във връзка с Решение №1748 от 16.10.2019 г., на директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с което е отменен РА №Р-22221018007385-091-001 от 22.07.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22002219006794-092-001 от 30.04.2020 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ЗДДС.

Ревизията приключва с РА №Р-22002219006794-091-001 от 04.06.2020 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и М. С. С., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. Ревизионният акт е връчен на 15.06.2020 г. по реда на чл. 29, ал. 4 от ДОПК.

С РА е ангажирана отговорността на С. Г. Н., в качеството му на управител и едноличен собственик на капитала на „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД за декларирани /посочени в подадените справки-декларации /СД/ по ЗДДС и декларации обр. 6/, но невнесени задължения на дружеството в размер общо на 388 369,06 лв., както следва:

- ДДС в размер на 323 272,85 лв., ведно със съответните лихви в размер на 55 694,85 лв.;

- данък върху доходите от трудови и приравнените на тях правоотношения за периодите в размер на 2 031,53 лв., ведно със съответните лихви в размер на 338,37 лв.;

- задължителни осигурителни вноски – за ДОО за осигурители в размер на 3 658,09 лв., ведно със съответните лихви в размер на 608,60 лв.; за УПФ за осигурители в размер на 830,28 лв., ведно със съответните лихви в размер на 138,03 лв. и вноски за ЗО за осигурители в размер на 1 540,71 лв., ведно със съответните лихви в размер на 255,75 лв.

С Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020107630-003-001/24.06.2020 г., издаден във връзка с постъпили суми по изпълнително дело №170332853/2017 г. срещу „СОФИЯ МАРКЕТ - в несъстоятелност“ ЕООД, с които са погасени публични вземания от обхвата на

ревизионния период, размерът на задълженията, за които е ангажирана отговорност е намален на 388 152,80 лв.

С цел установяване на факти и обстоятелства и събиране на доказателства от значение за ангажиране на отговорността по чл. 19 от ДОПК, в хода на ревизията са предприети процесуални действия и са събрани доказателства, подробно описани в ревизионния доклад, който по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК е неразделна част от издадения ревизионен акт.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], резултатите от която са обективирани в Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22222520057963 -141-001 от 27.04.2020 г.

С Протоколи №1616047 от 03.04.2020 г. и №Р-22002219006794-П.-001 от 14.04.2020 г. са приобщени документите, събрани в хода на ревизионно производство с УИН №Р-22221018007385, както и представените при административното обжалване на РА №Р-22221018007385-091-001 от 22.07.2019 г.

От дирекция „Събиране“ е получена служебна бележка №С202225-178-0009983 от 06.04.2020 г., относно предприетите действия за събиране на задълженията на „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД. Съгласно получената информация, образувано е производство по принудително изпълнение ИД №170332853/2017 за задължения в размер на главница: 529 028,93 лв. и лихва: 111 545,15 лв. С постановление за налагане на обезпечителни мерки /ПНОМ/ №С182225-022-0079536 от 30.10.2018 г. е наложен запор върху налични и постъпващи суми по банкова сметка на длъжника в П. АД /по която няма налични авоари/. Задължението не е разсрочвано/отсрочвано; по данни от справки – разпечатки от ИС на НАП, У. – „профил на ЗЛ“ е констатирано, че дружеството не притежава недвижими имоти, кораби, движими вещи, МПС, земеделска и горска техник, въздухоплавателни средства; стоки в оборот и вземания от трети лица. С Решение №467/11.03.2019 г., Софийски градски съд /СГС/ обявява в несъстоятелност „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД.

Органите по приходите са направили анализ и съпоставка на сумите, изтеглени от банковите сметки на дружеството и представените документи за изразходване на средствата. Не е установено, ревизираното лице, в качеството си на управител на „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД, да е извършило неоснователни тегления и банкови операции с парични средства на дружеството. Изтеглените суми са използвани за храняване на банковите сметки на дружеството, плащания по договори за заем и по фактури, издадени от доставчици на дружеството. В хода на ревизията не са установени данни за скрито разпределение на печалба, което да е причинило невъзможността за погасяване на задълженията за данъци и осигурителни вноски.

Констатирано, че през периода м. 07.2018 г. – м. 09.2018 г., „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД е продало на „ТЕКРАМ“ ЕАД с ЕИК[ЕИК] пилешки продукти и товарен автомобил „Ф. К.“.

Органите по приходите, извършили предходната ревизия, са формирали извода, че продадената стока е на изкуствено занижени цени и това според тях се доказва от каталозите на „Метро“ за периода 09-22.08.2018 г. и 22.08-05.09.2018 г., съгласно които цените на продуктите са, както следва: пуешко филе -13.99 лв./кг., без ДДС; цяло пиле 4,24 лв./кг, без ДДС и пилешко филе 8,99 лв./кг без ДДС; пилешки бут долен 2,49 лв./кг без ДДС. Посочено е също, че при проверка в информационния масив на НАП е установено, че при извършена ревизия на „ТЕКРАМ“ ЕАД, приключила с РА № Р-22221017005994-091-001 от 24.03.2018 г., същото е

декларирало получен заем от С. Г. Н. в размер на 50 000,00 лв., който не е деклариран от ревизираното лице по реда на чл. 50 от ЗДДФЛ. Съгласно изложеното в РД и РА, издадени при предходната ревизия, С. Г. Н. се явява свързано лице с М. Х. Х. – собственик на „ТЕКРАМ“ ЕАД, тъй като живеят на семейни начала и имат дете.

В съответствие с указанията на директора на дирекция ОДОП С., дадени с Решение №1748 от 16.10.2019 г. и с цел установяване дали са сделки, сключени при условия, различни от пазарните, в хода на процесното ревизионно производство, с Акт за възлагане №Р-22002219006794-01-001 от 06.04.2020 г., на М. И. П., експерт от списъка на НАП №140, е възложено извършването на експертиза за установяване /в диапазон/ на пазарната цена на стоките, съгласно Наредба №9 от 14.08.2006 г. за реда и начина на прилагане на методите за определяне на пазарните цени, към момента на сделката.

На 27.04 2020 г. са представени резултатите от извършената експертиза и определените пазарни стойности от/до за периодите от 14.07.2018 г. до 30.09.2018 г., през които са сключени сделки за продажба на хранителни стоки, с купувач „ТЕКРАМ“ ЕООД.

В съответствие с §1, т. 10 от ДР на ДОПК и Наредба №9 от 14.08.2006 г., издадена от Министъра на финансите и заданието на възложителя, за целта на експертизата е приложен методът на сравнимите неконтролирани цени.

Видно от заключението на експерта, пазарната стойност на стоките е изведена като средна цена въз основа на изискана и представена от „СИСТЕМА ЗА АГРОПАЗАРНА ИНФОРМАЦИЯ“ ЕООД, [населено място] справка за осреднени цени на едро, без ДДС за хранителни продукти за [населено място] и публично достъпна информация от Институт по аграрна икономика, стокови борси „СЛАТИНА – БУЛГАРПЛОД“ ЕАД, „СОФИЯ – КЪРА“ ЕАД и база данни на експерта. За извеждане на цените в диапазон е взето предвид, че поради динамика на пазара и специфични условия е допустимо отклонение до 20%. Определени са долна, средна и горна граница на пазарната стойност в лв./за кг. за всеки един продукт, предмет на сделките между дружествата.

За целите на ревизията, органите по приходите са взели предвид средната пазарна стойност на съответната стоката и на стр. 7-11 от РД са изготвили таблица със сравнителен анализ на фактурираната стойност и пазарната стойност, на всеки един продукт. Целта на таблицата е нагледно да се определи разликата между цените, по които управляваното от С. Н. дружество е продавало стоките на „ТЕКРАМ“ ЕАД. От извършената съпоставка е установено, че С. Г. Н., в качеството си на управител на „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД е продавал стока на цени два пъти по-ниски от средната пазарна цена на същите продукти. Установена е разлика в размер на 192 000,00 лв.

Също така, в хода на ревизията е установено, че управителят на „ТЕКРАМ“ ЕАД е майка на Е. Ч. с ЕГН 72081***, която също така е член на съвета на директорите на „ТЕКРАМ“ ЕАД. Е. Ч. е майка на детето на С. Г. Н., К. С. Н. с ЕГН 970603****.

Предвид горното, издателите на РА, предмет на настоящия спор са приели за безспорно установени всички елементи от фактическия състав на чл. 19, ал 2 от ДОПК, а именно ревизираното лице е било управител през ревизирания период и е отчуждило имущество на задълженото лице по цени, значително по ниски от пазарните. Тези действия на С. Н. се изразяват в продажбата на стока, на дружеството „ТЕКРАМ“ ЕАД, на цени 2 пъти по-ниски от пазарните. С това си поведение С. Н. е ощетил управляваното от него дружество със сума в размер на 192 000,00 лв., с която

„СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД е можело да погаси част от задълженията си.

Въз основа на изложените факти, с РА №Р-22002219006794-091-001 от 04.06.2020 г., поправен с РАПРА №П-22221020107630-003-001 от 24.06.2020 г., е ангажирана отговорността на С. Г. Н. за задължения на „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД в размер общо на 388 152,80 лв.

С решение № 467 от 11.03.2019г. на СГС по търговско дело № 2259/2018г. съдът е обявил неплатежоспособността на търговското дружество „София маркет“ ООД и едновременно с това е открил производство по несъстоятелност, обявил е дружеството в несъстоятелност, спрял е производството по несъстоятелност, указал е на кредиторите и на длъжника, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено в срок от една година от вписването на решението в търговския регистър по молба на кредитор или длъжника, при условие, че бъде удостоверено наличие на достатъчно имущество на длъжника. Указано е на кредиторите, сред които НАП, че ако в срок от една година от вписването на решението в ТР не бъде поискано възобновяване на производството, производството по несъстоятелност ще бъде прекратено и дружеството заличено.

С решение №589 от 21.04.2020г., постановено по делото съдът е констатирал, че в предоставения срок не е поискано възобновяване, поради което е прекратил производството по несъстоятелност и е заличил търговеца от търговския регистър. Решението е влязло в сила на 08.05.2020г.

Правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Жалбоподателят е адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, поради което има правен интерес от оспорване. Жалбата е подадена в срока по чл.156, ал.1 от ДОПК и е насочена срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол за законосъобразност.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Ревизионен акт /РА/ №Р-22002219006794-091-001 от 4.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020107630-003-001 от 24.06.2020 г., са издадени от компетентни органи по приходите – издадени от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. С. С. –ръководител на ревизията по силата на Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002219006794-020-001 от 23.10.2019 г.

Спазена е предписаната в чл. 120, ал. 1, пр. 1 ДОПК писмена форма по образца по чл. 120, ал. 3 ДОПК с реквизитите по чл. 120, ал. 1, пр. 2, т. 1–8 ДОПК. Фактическите констатации и правни изводи на РА са допълнени и по този начин конкретизирани чрез тези приложения към него /РД/ №Р-22002219006794-092-001 от 30.04.2020 г., съставляващ съгласно чл. 120, ал. 2, изр. 1 ДОПК неразделна негова част.

Ревизионното производство е проведено без съществени процесуални нарушения. Образувано е съгласно чл.112, ал.1 от ДОПК с издаването на ЗВР Заповедта за възлагане на ревизията има задължителното съдържание по чл.113, ал.1, т.1 от ДОПК – ревизираното лице е надлежно идентифицирано, определени са поименно и подлъжностно ревизиращите органи по приходите, конкретизиран е обхватът на ревизията, включително чрез отразяването в частта „други обстоятелства, имащи значение за ревизията“, че тя е за установяване на отговорност по чл.19 от ДОПК за

задължения за данъци и/или ЗОВ на „СОФИЯ МАРКЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] /обявено в несъстоятелност/, даден е 2-месечен срок за извършване на ревизията съобразно чл.114, ал.1 от ДОПК. Не е пропуснат преклузивният срок по чл. 109, ал. 1, изр. 1 ДОПК. В хода на ревизията от Н. са изискани на основание чл. 37, ал. 2 и 3 ДОПК доказателства по нейния предмет, извършени са проверки на физически лица и търговци. Служебно са направени справки по информационните масиви на НАП за ревизираните периоди. Тази доказателствена съвкупност е формирана със законосъобразно извършени от ревизиращите органи по приходите процесуални действия. Ревизията е извършена в определения срок. За резултатите от нея е съставен РД, чието съдържание удовлетворява изискванията на чл. 117, ал. 2, т. 1-10 ДОПК. Към него са приложени събраните от ревизията доказателства по чл. 117, ал. 3 ДОПК.

Относно приложението на материалния данъчен закон съдът намира следното:

Разпоредбата на чл.19 от ДОПК урежда особени случаи на лична имуществена отговорност на лица, управляващи задължени за данъци/осигурителни вноски субекти – задължени лица по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. Фактическите състави по чл.19 от ДОПК не характеризират типична хипотеза на установително производство по глава петнадесета от ДОПК. С. място на разпоредбата – дял първи „обща правила“, глава четвърта, „задължени лица“, логическото и граматическото тълкуване на нормите, обективизиращи фактическите състави на института, води до извода, че се касае за субсидиарна отговорност на трето лице по отношение на вземане, което има публичен характер. Всички факти, осъществяващи фактическите състави по двете алинеи на чл.19 от ДОПК следва да се установят по несъмнен начин още в хода на ревизията - чл.170, ал.1 от АПК, вр. с § 2 от ДР на ДОПК и в съдебното производство подлежат на главно и пълно доказване от органите по приходите. Констатациите на РА, съставен на дружеството, не могат да бъдат противопоставяни на Р.К. в ревизията за ангажиране на отговорността му по чл.19 от ДОПК, тъй като двете отговорности са различни и произтичат от различни фактически състави. Органът на управление в лично качество не е бил самостоятелна страна в проведеното спрямо дружеството ревизионно производство, при което е без значение дали го е представлявал или не в това производство. Издадените ревизионни актове спрямо дружеството имат доказателствено значение единствено и само досежно наличието и размера на установените задължения за данъци или задължения за осигурителни вноски /ЗОВ/ спрямо дружеството и периода, за който са установени тези задължения.

В РД, РА и решението на директора на дирекция „ОДОП“ е ангажирана отговорността на жалбоподателя и по двата фактически състава на чл.19 от ДОПК.

Отговорността на физическото лице по чл.19, ал.2 от ДОПК е субсидиарна и възниква от момента, в който се установи, че задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски не могат да бъдат събрани от субекта по чл.14, т.1 и т.2 от ДОПК. За да бъде реализирана отговорността по чл.19, ал.2 ДОПК следва да са налице следните предпоставки:

1. субект на отговорността да е физическо лице, имащо качеството на член на орган на управление или управител на задължено лице по чл.14, т.1 и 2 от ДОПК към момента, за който са установени публичните задължения за последното;
2. членът на орган на управление, действайки недобросъвестно:
  - 2.1. да извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице,

представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент или
2.2. да отчужди безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните, имущество на задълженото лице;

3. вследствие на горните разпоредителни действия имуществото на дружеството да е намаляло и изключително по причина на извършените разпоредителни сделки да не са платени данъци или осигурителни вноски.

Отговорността на управляващия е лимитирана - до размера на извършените плащания, съответно до размера на намаленото имущество. Посочените материалноправни условия следва да са налице кумулативно - при отсъствието на което и да е от тях, нормата на чл.19, ал.2 от ДОПК е неприложима.

Тежестта на доказване на всички елементи от фактическия състав на разпоредбата се носи от органа по приходите (арг. чл.170, ал.1 от АПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК), който следва да проведе пълно доказване, като създаде сигурно убеждение у съда в настъпването на всички факти от хипотезата на чл.19, ал.2 от ДОПК.

Н. факт е, че дружеството „С. маркет“ е било обявено в несъстоятелност – това е посочено, както от жалбоподателя, така и от ответника в оспорения ДРА и потвърждаващото го решение. Това обстоятелство се установява и от направената от съда служебна справка в ТР. Нещо повече, дружеството е било заличено в резултат от проведената процедура по несъстоятелност.

Нормата на чл. 685, ал. 1 от ТЗ урежда, че в производството по настоятелност кредиторите предявяват писмено своите вземания пред съда по несъстоятелността в срок до един месец от вписване в търговския регистър на решението за откриване на производството по несъстоятелност. С оглед диспозитивите на обсъжданите съдебни решения по търговското дело е безспорно, че НАП не е предявила вземанията си в производството по несъстоятелност.

Съгласно чл. 739, ал.1 от ТЗ Непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права се погасяват. Ал. 2 допълва, че неудовлетворените в производството по несъстоятелност вземания се погасяват освен в случаите по чл. 744, ал. 1 и в случаите, когато за обезпечаване на неудовлетворените в производството по несъстоятелност вземания са учредени обезпечения от трети лица.

Този метод за погасяване на публичните вземания не е сред изрично предвидените в ДОПК чл. 168, ал.1 от ДОПК, но няма каквото и да било основание да се приеме, че нормата не се отнася до публичните вземания. Очевидно изброяването по чл. 168, ал.1 от ДОПК е примерно, а не изчерпателно. Според тълкувателно решение № 2/13.07.2020 г., постановено по тълкувателно дело № 2/2018 г. на ОСТК на ВКС, когато производството по несъстоятелност е прекратено с решение по чл. 632, ал. 4 ТЗ без да се е развила фаза по предявяване и приемане на вземанията, се погасяват на основание чл. 739, ал. 1 ТЗ непредявените в производството по несъстоятелност вземания и неупражнените права, независимо от вида и източника на вземанията на кредиторите и правноорганизационната форма на длъжника.

Независимо, каква е била волята на законодателя при създаването на уредбата на чл. 19 от ДОПК и какъв предметен обхват на отговорността по чл. 19 от ДОПК той е искал да въведе, буквалният прочит на нормата на чл. 19 от ДОПК налага извод, че отговорността на управител на дружеството може да се ангажира само за непогасени задължения на съответното дружество. Т.е. отговорността на физическото лице не може да се реализира, ако задълженията на дружеството са погасени, независимо на какво основание – плащане, давност, друго предвидено в закона основание. Нормата

не може да се тълкува разширително, защото установява публични задължения за определен кръг изрично посочени в нея субекти, при определени обстоятелства.

При тази правна рамка съдът приема, че към момента на издаване на оспорения ревизионен акт не е било налице публично задължение на дружеството, за което да се ангажира отговорността на жалбоподателката. Обсъжданите в оспорения РА задължения са погасени по силата на закона, доколкото не са били предявени в производството по несъстоятелност. До постановяване на цитираното тълкувателно решение на ВКС част от съдебната практика на административните съдилища и ВАС е приемала, че публичните задължения, каквито са и задълженията за данъци, не могат да попадат в хипотезата на чл. 739 от ТЗ, тъй като тяхното установяване и събиране се извършва по реда на ДОПК. А когато по реда на ДОПК публичните вземания не са надлежно установени с акт по чл. 107 от ДОПК или с ревизионен акт по чл. 119 от ДОПК, те няма как да бъдат предявени в производство по несъстоятелност. С такива мотиви съществуват съдебни решения, които отхвърлят приложимостта на разпоредбата на Търговския закон (решение № 5980/22.05.2020 г., постановено по административно дело № 720/2020 г. на ВАС).

Настоящият съдебен състав приема съображенията, развити в решение № 1226 от 29.07.2021 г. по адм.дело № 898/2021 г. на Административен съд – Бургас, което е потвърдено с решение № 2409 от 07.03.2023 г. на ВАС по адм.д. № 9953/2021 г., че след постановяване на цитираното по-горе тълкувателно решение на ВКС, с оглед мотивите, изложени в него, следва да се приеме, че нормата на чл. 739 от ТЗ е приложима за всички вземания на кредитори, които в производството по несъстоятелност са определени като такива, индивидуализиран е размерът на тяхното вземане, независимо дали се касае за публичноправни или частноправни задължения на длъжника в несъстоятелност.

По тези съображения съдът приема, че на основание чл. 739, ал. 1 от ТЗ във връзка с цитираното по-горе тълкувателно решение на ВКС, обсъжданите публични задължения на „София маркет“ ООД, които са основание за ангажиране на отговорността на жалбоподателя са погасени на 08.05.2020 г., когато е влязло в сила решението за прекратяване на производството по несъстоятелност спрямо дружеството, постановено на основание чл. 632, ал. 4 от ТЗ.

По изложените съображения съдът намира за безпредметно да обсъжда наличието на останалите предпоставки за ангажиране на отговорността на жалбоподателката на основание чл. 19, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК. Обжалваният ревизионен акт следва да бъде отменен като незаконосъобразен.

Относно разноските.

Следва да се присъдят разноски на жалбоподателя съгласно представения списък в общ размер от 10 010 лв.

С тези мотиви, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на С. Г. Н., ЕГН [ЕГН] - Ревизионен акт /РА/ №Р-22002219006794-091-001 от 4.06.2020 г., поправен с Ревизионен акт за поправка

на ревизионен акт /РАПРА/ №П-22221020107630-003-001 от 24.06.2020 г., издадени от Т. Б. Г. – орган, възложил ревизията и М. С. С. –ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1320/26.08.2020 г. на директора на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, установяващ в тежест на С. Н. отговорност по чл.19, ал.2 от ДОПК за задълженията на представляваното от него дружество „София маркет“ ЕООД – заличен търговец.

ОСЪЖДА Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С., ЦУ на НАП да заплати на С. Г. Н., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 10 010лв.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: